

Lijst 1

En toen was er ineens trammelant met de VVD, de coalitie spatte uit elkaar, Dorpsbelangen sprong in het gat en er kwam een nieuw accordé waarin de voorstanders van zelfstandigheid en fusie met Hilversum broederlijk verenigd waren. Hoe vreemd wil je het hebben. We vielen van de ene verbazing in de andere. Maar het bleef overeind en ze haalden de eindstreep.

We zingen, diep ontroerd dan maar naar oud CDA gebruik: psalm 133, “Waar liefde woont gebiedt de Heer zijn zegen.”

Wat moet je overigens met die C van het CDA in de lokale politiek? Daar is weinig ruimte voor en je hoort ze er dan ook niet over. Misschien binnenkort meer, nu er ter rechterzijde concurrentie opduikt. In het verkiezingsprogramma is er niets van te merken, behalve dan de uitgesproken belangstelling en zorg voor de medemens. Maar dat lees je zo’n beetje, ook zonder C, overal.

De lijst wekt verwondering. De huidige wethouders willen niet in de raad en staan onderaan, onderaan kan het niet. Willen ze niet of mogen ze niet? Theo Reijn, niet gehinderd door het onmiskenbare feit dat de gemeenteraad het hoogste bestuursorgaan is, deed het met zijn eigen methode toch heel effectvol. Als ze zelf voor het lijstduwen kozen, dan is dat toch een miskenning van het raadswerk. Ook het raadswerk is boeiend daar hoef je je neus niet voor op te halen.

In de hechte vriendenclub die het CDA nu is (althans volgens Douwe van Essen) richt de schijnwerper zich vooral op Rosalie van Rijn, Eric Torsing, Dick van Enk en Jan Willen Nienhuis. Dat is een mooie kern. Jan Verbruggen, de aanvoerder, zal ze naar ik hoop op zijn rustige bedachtzame wijze de ruimte geven.

Het CDA heeft een trouwe kiezersschare. En speelt derhalve vaak een cruciale rol in de gemeentepolitiek.

Putter